

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/388/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112232633
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5112232633.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci navrhovateľa - Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, Žilina, v zastúpení Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o., so sídlom Žabotova 2/B, Bratislava, proti odporcovi - D. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX/XX, D. - R. Q., o zaplatenie 1.908,07 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina k č. k. 14C/377/2012-66 zo dňa 30.4.2013 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplatenia 1.908,07 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.483,68 eur od 28.4.2011 do zaplatenia. Navrhovateľ svoj nárok vyvodil zo zmluvy č. 6611463001, ktorú uzatvoril s odporcom 15.8.2000 podľa § 269 ods. 2, § 708 a nasl., § 716 a nasl. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka tvrdiac, že na základe uvedenej zmluvy poskytol odporcovi službu „Povolené prečerpanie na osobnom účte“. Počas trvania platnosti zmluvy odporca prečerpал sumu vo výške 1.483,68 eur, predstavujúcu nepovolený debetný zostatok. Navrhovateľ potom vychádzajúc z článku III. bodu 23 a 37 VOP k zmluve dňa 27.4.2011 od zmluvy odstúpil pre podstatné porušenie zmluvných povinností a vyzval odporcu na zaplatenie dlžnej sumy 1.908,07 eur, ktorá suma pozostáva z istiny 1.483,68 eur (nepovolený debetný zostatok) a sankčného úroku z omeškania vo výške 424,39 eur. Odporca sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, z tohto dôvodu od neho požaduje i úroky z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 1.483,68 eur od 28.4.2011 do zaplatenia.

Okresný súd vykonaným dokazovaním zistil, že účastníci dňa 8.7.2005 uzatvorili zmluvu o bežnom účte zvanú ako zmluva o dôchodcovskom osobnom účte s číslom účtu XXXXXXXXXXX/XXXX.. Na základe žiadosti odporcu zo dňa 12.4.2006 na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby povolené prečerpanie na osobnom účte v spojení s návrhom na zriadenie prehodnotenia debetného limitu z 12.4.2006 došlo k modifikácii zmluvy podľa § 710 Občianskeho zákonníka. Jedná o spotrebiteľa, na právne vzťahy medzi účastníkmi sa vzťahujú aj ust. Zákona č. 258/2001 Z.z. Pri právnom posúdení veci súd poukazuje aj na obsahové znenie ust. § 4 Zák. č. 258/2001 Z.z. t.j. na povinnosť uzavrieť zmluvu v písomnej forme, uviesť v zmluve všetky podstatné náležitosti, pritom tie je možné meniť a dopĺňať len písomnou formou. V posudzovanej veci výška úveru bola stanovená na základe návrhu 12.4.2006 a žiadosti odporcu zo dňa 7.8.2008 vo výške 90.000 Sk, čo po prepočte konverzným kurzom predstavuje čiastku 2.987,45 eur. Zo strany navrhovateľa bola výška úverového rámca upravená návrhom na zmenu zmluvných

podmienok dňa 7.1.2011 na výšku 2.500 eur (so zvýšením zo sumy 2000 eur bez predloženia dohody) a následne návrhom zo dňa 10.1.2011 na stanovenie limitu 840 eur, pričom súd nezistil, že by vôbec navrhovateľ o takýto úkon odporcu požiadal, podpísal žiadosť a pod. Nezistil teda, že by došlo k platnej zmene zmluvy o bežnom účte so stanovením sumy do ktorej sa banka zaväzuje vykonať do určitej sumy príkazy na platby aj keď nemá na to dlžník potrebné peňažné prostriedky na účte. Posledná preukázaná zmena úveru bola vo výške 90.000 Sk (2.987,45 eur), preto sa nemohol dostať odporca ako dlžník do nepovoleného prečerpania zostatkom 1.483,68 eur, prípadne istiny s príslušenstvom vo výške 1.908.07 eur, následne nevzniklo navrhovateľovi ani tvrdené právo od zmluvy odstúpiť a požadovať splatenie úveru. Osobitne okresný súd upozornil na povinnosť navrhovateľa (uplatňujúci nárok z pozície banky voči spotrebiteľovi) riadne odôvodniť nárok, banka má postavenie ako každý iný účastník konania so všetkými právami a povinnosťami a nie je dôvod, aby súd sám vyhľadával nároky v listinných dôkazoch. Prioritne však súd nezistil, že by došlo ku skutočnosti umožňujúcej odstúpiť veriteľovi od zmluvy o bežnom účte, nemal preukázané jednotlivé čerpania a poskytnutie úveru (jednotlivé výbery, prevody, ktorými by mala byť tvorená istina).

O náhrade trov konania rozhodoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi trovy nepriznal i keď bol úspešný v spore, pretože trovy konania si neuplatnil a ani z obsahu spisu súd nezistil vznik trov konania na jeho strane.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ, domáhal sa zrušenia rozhodnutia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vytýkal nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. Zvýraznil obsahové znenie článku III bod 23 všeobecných obchodných podmienok zmluvy (VOP) v zmysle čoho, ak vznikne na účte / vkladnej knižke debetný (záporný) zostatok, resp. je prekročené povolené prečerpanie, má banka právo uplatniť úročené debetu/ nepovoleného prečerpania a následne takýto úrok zúčtovať na ľarchu účtu/vkladnej knižky, prípadne účtovať sankčný poplatok, ktorý je spolu s debetnými úrokmi uvedený v Sadzobníku. Ďalej poukazoval na obsahové znenie článku III. bod 37 VOP, podľa ktorého banka je oprávnená odstúpiť pre podstatné porušenie zmluvy. Odvolateľ tvrdil, že odporca porušil zmluvu a všeobecné obchodné podmienky tým, že jeho účet dosiahol debetný zostatok. Tento zostatok nadobudol charakter nepovoleného debetu v zmysle článku III. bod 23 VOP a preto on v súlade s článkom III. bod 37 VOP listom od zmluvy odstúpil a odporcu vyzval na úhradu príslušného debetného zostatku do 3 dní odo dňa doručenia odstúpenia. Odporca na jeho výzvu nereagoval, neuhradil príslušný debetný zostatok, preto došlo k vyrovnaní nevyrovnanej výšky debetného zostatku odporcu navrhovateľom (odvolateľom), čo je vyjadrené vo výpise z účtu odporcu pod položkou „vyrovnanie zostatku zatv. účtu“, ide o účtovnú operáciu banky. Z uvedeného titulu sa v danom konaní domáha zaplatenia sumy rovnajúcej sa nevyrovnanej výške debetného zostatku od odporcu. V prípade nepovoleného debetu na osobnom účte má právo podľa časti E/Depozitné produkty - ostatné poplatky, bod 1.D.5. Sadzovníka poplatkov platného v čase uzatvorenia zmluvy aj na sankčnú úrokovú sadzbu vo výške 20% ročne, pričom v návrhu si príslušný sankčný úrok z omeškania uplatňuje z vyčíslenej istiny za obdobie odo dňa odstúpenia od zmluvy do dňa podania návrhu, teda uplatňuje si 20% sankčný poplatok zo sumy 1.483,68 eur od 28.4.2011 (deň nasledujúci po vyrovnaní nevyrovnanej výšky debetného zostatku) do dňa podania návrhu v sume 424,39 eur.

Odvolateľ vytýkal nesprávne hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa. Mal za to, že samotná skutočnosť, že odporca požiadal o prehodnotenie debetného limitu ešte neznamená, že samotný debetný limit mu bol aj v skutočnosti schválený. Dňa 18.1.2011 bol schválený debetný limit vo výške 840 eur. S poukazom na výpis č. 3 z účtu (v prílohe - časť je zvýraznená žltou farbou) bola výška debetného limitu ku dňu 31.3.2011 (platná od 18.1.2011) 840 eur. Odvolateľ považoval názor súdu spočívajúci v tom, že odporca sa nemohol dostať do nepovoleného prečerpania zostatku 1.483,68 eur za nesprávny a nezodpovedajúci predloženým listinným dôkazom. Okresný súd vec nesprávne právne posúdil, zasiahol do jeho základného práva garantované Ústavou SR, práva na súdnu ochranu. Odvolateľ zotrval na tom, že preukázal oprávnenosť svojho nároku voči odporcovi tak v časti istiny ako aj v časti uplatneného sankčného úroku, uplatnil si zároveň i trovy odvolacieho konania, ktoré i vyšpecifikoval.

Odporca písomné vyjadrenie k odvolaniu nepredložil.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal účastník (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 212 ods. 1 O.s.p., viazaný rozsahom i dôvodmi odvolania a aplikáciou postupu podľa § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 a § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p. pre vecnú správnosť.

Krajský súd vyhodnotil odvolanie navrhovateľa za nedôvodné.

Preskúmaním spisu zistil, že v posudzovanej veci okresný súd skutkový stav zistil riadne a vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu. Vykonané dôkazy hodnotil v súlade s ust. § 132 i nasl. O.s.p. a z vykonaného dokazovania vyvodil aj správny právny záver. Okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia sa vyjadril jasne, výstižne k podstatným skutkovým a právnym otázkam. Pri právnom posúdení veci správne aplikoval aj súvisiace ustanovenia Občianskeho zákonníka, ale aj Zákona č. 258/2001 Z.z. vzhľadom na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu, z ktorého si navrhovateľ uplatnený nárok vyvodzuje.

V konkrétnej právnej veci ide o sporové konanie, v ktorom neplatí vyšetrovacia zásada. Sporové konanie sa vyznačuje procesnou aktivitou sporových strán. Navrhovateľ je povinný tvrdiť rozhodujúce skutočnosti, navrhovať na svoje tvrdenia rozhodujúce dôkazy, predkladať ich, individualizovať uplatnený nárok. Osobitne je významné unesenie tzv. dôkazného bremena na preukázanie tvrdených skutočností o dôvodnosti nároku. Navrhovateľ v dotknutom sporovom konaní na preukázanie ním tvrdených skutočností predkladal listiny, avšak z uvedených listín nevyplývalo, že by mu vznikol nárok na tie finančné plnenia, ktorých sa od odporcu domáha. Je jednoznačné, že existujúci právny vzťah s odporcom vznikol na základe písomnej zmluvy, písomná zmluva mohla byť zmenená iba na základe dvojstranného písomného súhlasu prejavenej vôle zmluvných strán. Navrhovateľ v konaní nepreukázal, žeby uzatvoril s odporcom písomnú zmluvu o zmene zmluvných podmienok, v ktorej by účastníci zmluvy deklarovali, prejavili svoju vôľu znížiť povolené prečerpanie debetného zostatku na sumu 840 eur. Správne potom konštatuje súd prvého stupňa, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno na preukázanie rozhodujúcich skutočností z ktorých nárok v posudzovanej veci uplatňuje. Na tomto základe je opodstatnený záver, že navrhovateľ nemal právo od zmluvy odstúpiť, na odstúpenie zmluvy nemal dôvod, nebolo preukázané to, že by sa odporca dostal do prečerpania povoleného debetného zostatku a mal podstatným spôsobom porušiť zmluvné podmienky. Uvedené závery konštatované súdom prvého stupňa vychádzajúce z vykonaného dokazovania majú svoj zákonný rámec. Vzhľadom na tento záver už v ďalšom nie je dôvodné zaoberať sa s otázkou dôvodnosti/nedôvodnosti nároku či už na sankčný úrok, ako aj uplatňovaný úrok z omeškania.

V súvisiacom výroku o náhrade trov prvostupňového konania rozhodnutie súdu prvého stupňa má oporu v aplikovanom ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ v odvolacom konaní úspech nemal, bolo by jeho povinnosťou nahradiť úspešnej procesnej strane - odporcovi trovy. Odporca si však trovy odvolacieho konania neuplatnil a ani z obsahu spisu nebolo zistené, žeby na jeho strane v súvislosti s podaným odvolaním navrhovateľa vznikli nejaké trovy. Z týchto dôvodov účastníkom (žiadnemu z nich) odvolací súd trovy odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e** .